

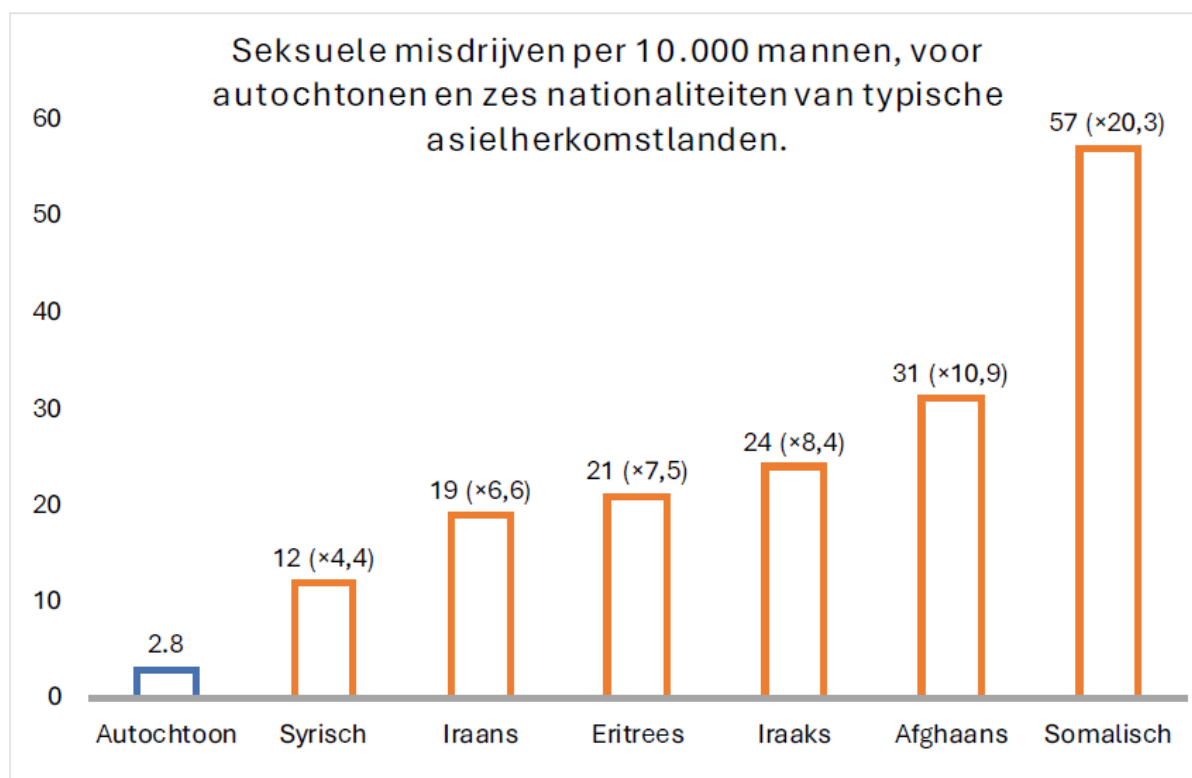

Voor Femke Halsema en de weggijkelite is feitenvrij beleid het beste beleid

Posted on 30 augustus 2025 by Arnout Jaspers

De tragedie van de vermoedelijk door een Afrikaanse asielzoeker vermoorde Lisa heeft weer geleid tot een *groundhog day* aan emoties, verontwaardiging en voorspelbare reacties over en weer vanuit de partijpolitieke loopgraven. Bijzonder is dit keer wel hoe de Amsterdamse burgemeester Femke Halsema met een statistisch argument komt waarom de herkomst van de verdachte niet relevant is.

Eerder deed een grafiek uit Jan van de Beeks boek [Migratiemagneet Nederland](#) de ronde, waaruit blijkt dat mannelijke immigranten uit hoog-risicolanden als Somalië of Afghanistan – gecorrigeerd voor leeftijd – tien tot twintig keer zo vaak zedenmisdrijven plegen als autochtonen. Dat zijn relatieve cijfers: per 10.000 mannen.

Figuur 47 Aantal verdachten van een seksueel misdrijf per 10.000 mannen, voor autochtonen en voor zes nationaliteiten van typische asielherkomstlanden, gecorrigeerd voor leeftijdsopbouw. Tussen haken de mate van oververtegenwoordiging ten opzichte van autochtonen.⁴³²

Halsema deed die grafiek op BlueSky af als 'gegoochel met cijfers' door 'rechts', en stelde daar haar eigen grafiek met absolute cijfers tegenover. Die liet zien dat het aantal door autochtone mannen gepleegde zedendelicten hoger is dan wat genoemde minderheden aan seksuele ellende aanrichten. Nogal wiesde: er zijn tweehonderd keer zoveel autochtone als Somalische of Afghaanse mannen in Nederland.

Alternatieve feiten

Halsema's alternatieve feiten vielen in goede aarde bij de wegkijkelite, voor wie het

probleem van seksueel geweld een probleem moet zijn van alle mannen, die zich daar collectief voor moeten schamen. Want voor de weggijkelite is het taboe om alle asielzoekers aan te spreken op het zedendelict van één asielzoeker – op zich een valide standpunt – maar het spreekt vanzelf dat je wel alle autochtone mannen verantwoordelijk houdt voor de zedendelicten van elke autochtone man. Nota bene: per tien jaar pleegt een op de 3600 autochtone mannen een zedendelict. Gelukkig komen er nu grote billboards langs de snelwegen om die mannen eraan te herinneren dat ze ‘elkaar daar op moeten aanspreken’.

Op de vraag of relatieve, dan wel absolute cijfers het meest relevant zijn voor de analyse van een probleem, is uiteraard geen algemeen dekkend antwoord mogelijk, dat moet je per geval bekijken. Halsema is van origine criminologe, die als assistent-docent aan de universiteit van Utrecht zelfs nog werkgroepen statistiek heeft gegeven aan studenten in de sociale wetenschappen. Hoe komt zo iemand tot de stelling dat het identificeren van hoogrisicogroepen bij misdaadbestrijding of veiligheidsbeleid ‘gegoochel met cijfers’ is? Wat vindt zij dan van alcoholcontroles in het verkeer? Bij slechts 25 procent van alle verkeersongelukken met ernstig letsel heeft de chauffeur van de auto te veel gedronken. Driekwart van de ernstige verkeersongelukken wordt dus veroorzaakt door broodnuchtere chauffeurs. Doe nu de truc van Halsema: die broodnuchtere rijders zijn het grootste probleem en zouden elkaar daarop moeten aanspreken!

Het is moeilijk te geloven, maar ik heb jaren geleden deze discussie inderdaad gevoerd met een prominente wetenschapsjournalist: die vond al die alcoholcontroles maar overdreven, want bij de meeste ernstige ongelukken is de chauffeur niet dronken.

Het kan nooit kwaad om ook naar absolute cijfers te kijken, maar vaker wel dan niet is het een retorische truc van weggijkers: ‘niets aan de hand hier mensen, doorlopen’. Zie ook hoe ecologen omgaan met het escalerende veiligheidsprobleem van de wolf in Nederland. Elke individuele wolf is veel gevaarlijker dan bijna elke hond, maar er zijn veel meer ernstige bijtincidenten door honden dan door wolven. Dus er is helemaal geen wolvenbeleid nodig, hondenbezitters zijn het probleem, die zouden elkaar daarop moeten aanspreken!

Mannendetox-cursus

Stel, psychologen slagen erin om een mannendetox-cursus te ontwerpen, die mannen vrouwvriendelijker maakt, en potentiële verkrachters preventief zelfs stukken minder gevaarlijk voor vrouwen (zeer hypothetisch, maar stel). Het is wel een intensieve cursus, met twee weken lang elke dag vier uur les en groepsgesprekken onder begeleiding van drie psychologen, met maximaal vijftien deelnemers. Zo'n cursus kost nogal wat, laten we zeggen 1000 euro per deelnemer.

Vrijwel niemand gaat zo'n cursus zelf betalen, en potentiële verkrachters zeker niet, dus de overheid zal dit met enige dwang en drang moeten uitrollen. En net als bij medische screening of investeren in veiliger wegen en dijken, moet een beperkt budget zo effectief mogelijk ingezet worden. Grote gemeentes krijgen allemaal vijf ton van het Rijk voor die cursussen, dus voor vijfhonderd deelnemers. Wie ga je dan selecteren voor die cursus?

Het effectiefst is natuurlijk om jonge mannelijke asielzoekers uit de hoogrisicolanden te verplichten om zo'n cursus te volgen. Die plegen immers per persoon tien à twintig keer zo vaak zedenmisdrijven als hun autochtone evenknieën. De kans dat je met zo'n cursus dan een of meer wandelende tijdbommen onschadelijk maakt is tien à twintig keer groter dan wanneer je deelnemers werft onder autochtone jonge mannen.

Bijna alle grote gemeenten doen dat dus. Alleen in Amsterdam doen ze dan weer de Halsema: hoogrisicogroepen identificeren is 'gegoochel met cijfers', in absolute aantallen zijn de meeste verkrachters autochtonen, die zijn het grootste probleem. Dus in Amsterdam nodigen ze juist geen asielzoekers uit voor die cursus, maar uitsluitend, via loting, autochtone jonge mannen.

Zo'n cursus bestaat niet, en die zal er niet komen ook. Seksueel gewelddadig gedrag laat zich niet beïnvloeden door praatgroepjes, net zo min als de Mocromaffia groot geworden is omdat deze kansengroepen destijds niet genoeg kringgesprekjes in de klas kregen. Billboards langs de snelweg met vrouwempowerende slogans, lange stukken in *de Volkskrant* en *De Groene Amsterdammer* door, met en over zelfhatende mannen die geen vlieg kwaad doen – dat dit alles gaat leiden tot minder zedendelicten is weer een schoolvoorbeeld van woke deugden. Het leidt tot feitenvrij beleid dat er van af ziet om van welke relevante informatie dan ook gebruik te maken.

Avondklok voor mannelijke asielzoekers

Hoe kan de overheid dan wel beleid voeren op die relatieve cijfers over zedendelicten? Mannelijke asielzoekers uit Somalië en andere hoogrisicolanden niet meer binnenlaten zou op den duur zeer effectief zijn, ook nog om andere redenen (hoge uitkeringsafhankelijkheid na toelating, slechte integratie, veel fraude). Dat gaat over asielbeleid in Europees verband, en dat laten we hier nu buiten beschouwing.

Wat meteen verschil zou maken, is dat alle mannelijke asielzoekers na negen uur 's avonds binnen moeten zijn op hun azc, waarna het hek op slot gaat tot de volgende ochtend. Dat voorkomt niet alleen zeldzame ernstige zedendelicten, maar ook veelvoorkomende grote en kleine criminaliteit, overlast en rottigheid.

Eén keer zonder toestemming of goede reden afwezig levert de asielzoeker een gele kaart op, de tweede keer een rode kaart: die wordt uit de procedure voor toelating gehaald en overgebracht naar een speciaal azc waarvan de hekken altijd dicht zijn, een vorm van vreemdelingendetentie dus. Daar blijft hij totdat hij uitgezet kan worden of vrijwillig – maar wel controleerbaar – het land verlaat.

Een avondklok voor mannelijke asielzoekers. Kan dat? Woke wegkijkers kunnen vast een arsenaal aan juridische argumenten vinden waarom dit niet mag. Gek genoeg had de regering in januari 2021 wel in een vloek en een zucht een avondklok voor alle inwoners van Nederland geregeld, die via een razendsnel door het parlement gejaast noodwetje keer op keer verlengd werd. Het kan dus best, als de politiek maar echt wil.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [**Doet u mee?**](#) Hartelijk dank!